

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 299. 26 en 27 december 1947 gaf Duke Ellington met zijn orkest een serie concerten in de New Yorkse Carnegie Hall. Dertig jaar later werd dat van de 27ste compleet op de plaat uitgebracht, aangevuld met een enkel stuk van de vorige dag. Ongebruikelijk voor een Ellington concert was het grote aantal stukken dat toen in première ging, daar heb ik voor deze jazzgeschiedenis een keuze uit gemaakt. Het orkest. 5 trompetten: Al Kilian, Shorty Baker, Francis Williams, Shelton Hemphill, Ray Nance. 3 trombones: Lawrence Brown, Tyree Glenn, Claude Jones. 5 saxofoons: Johnny Hodges en Russell Procope-alten, Jimmy Hamilton en Al Sears-tenoren, Harry Carney-bariton. Procope, Hamilton en Carney-klarinet, Carney ook basklarinet. Duke Ellington-piano, Fred Guy-gitaar, Oscar Pettiford en Junior Raglin-bas, Sonny Greer-drums. Billy Strayhorn-arrangeur, componist. In tegenstelling tot het Chicago concert van 10 november in de delen 294, 295 en 296 is dit concert integraal op de plaat gekomen dus met aan- en afkondigingen van Ellington. Ik laat u achter elkaar zes stukken horen, daarna voor alle zekerheid nog wat bijzonderheden en met name de solisten. Carnegie Hall, New York City, 27 december 1947: Duke Ellington.

Duke Ellington a/h Orchestra:
Prestige P-24075

plaat 1	1/1 - 3:44 - The new look (Billy Strayhorn)
	1/3 - 6:10 - Triple Play (Billy Strayhorn)
	2/1 - 4:07 - Mella Brava (Duke Ellington)
plaat 2	4/2-4/3-4/4 3:35 - Basso Profundo (Duke Ellington)
	totaal 4:55 - New York City Blues (Duke Ellington)
	13:30 4:50 - Clothed Woman (Duke Ellington)

Duke Ellington in Carnegie Hall - New York City, 27 december 1947. Het eerste stuk was van Billy Strayhorn, de titel "The new look" sloeg op de toenmalige damesmode, lang, en is later veranderd in "Snibor", van achteren naar voren: "Robins", voor Fred Robins, een disc-jockey en impresario. Altsaxofonist Johnny Hodges en cornettist Ray Nance waren de solisten in "The new look". Daarna volgde ook van Billy Strayhorn "Triple Play" met Harry Carney-bariton-ten en Johnny Hodges altsaxofoon, Lawrence Brown-trombone. "Mella Brava" was voor Carney, een blues, daarna de bassisten Oscar Pettiford en Junior Raglin met "Basso Profundo", ook een blues. Volgde "New York City Blues" dat geen blues is, met Ellington, Shorty Baker-trompet en Johnny Hodges-altsaxofoon, Tenslotte "Clothed Woman" met alleen Ellington. Drie van deze stukken, "Triple play", "Mella Brava" en "Basso Profundo" zijn nooit voor de normale handelsplaat gespeeld, "New York City Blues" en "Clothed Woman" werden drie dagen later door Columbia opgenomen, (in veel kortere versies), bij de laatste session voor de Record Ban van 1 januari '48. Volgende keer drie stukken uit die session, dan: Billie Holiday. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 299, Mdr.

NA 140 281

31:04

0 0 0 0 0

opn 04.09.85